அதிகார சங்கிரகம்

ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ தேசிக ப்ரபந்தம்

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்*
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள்* ஓரொன்று–
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு*
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு

அதிகார சங்கிரகம்

1: ##
பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வார் * தண்
பொருநல் வரும் குருகேசன் விட்டுசித்தன் *
துய்ய குலசேகரன் நம்பாண நாதன் *
தொண்டரடிப்பொடி மழிசைவந்தசோதி *
வையமெல்லாம் மறைவிளங்க வாள்வேலேந்தும் *
மங்கையர்கோன் என்றிவர்கள் மகிழ்ந்து பாடும் *
செய்ய தமிழ் மாலைகள் நாம் தெளிய ஓதித் *
தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே. (2)

2:
இன்பத்தில் இறைஞ்சுதலில் இசையும்பேற்றில் *
இகழாத பல்லுறவில் இராகம் மாற்றில் *
தன்பற்றில் வினைவிலக்கில் தகவோக்கத்தில் *
தத்துவத்தை உணர்த்துதலில் தன்மையாக்கில் *
அன்பர்க்கே அவதரிக்கும் ஆயன்நிற்க *
அருமறைகள் தமிழ் செய்தான் தாளே கொண்டு *
துன்பற்ற மதுரகவி தோன்றக்காட்டும் *
தொல்வழியே நல்வழிகள் துணிவார்கட்கே.

3:##
என்னுயிர் தந்து அளித்தவரைச் சரணம்புக்கு *
யானடைவே அவர் குருக்கள் நிரைவணங்கிப் *
பின்னருளால் பெரும்பூதூர் வந்த வள்ளல் *
பெரியநம்பி ஆளவந்தார் மணக்கால்நம்பி *
நன்னெறியை அவர்க்கு உரைத்த உய்யக்கொண்டார் *
நாதமுனி சடகோபன் சேனைநாதன் *
இன்னமுதத் திருமகளென்று இவரை முன்னிட்டு *
எம்பெருமான் திருவடிகள் அடைகின்றேனே. (2)

4:
ஆரணநூல்வழிச் செவ்வை* அழித்திடும் ஐதுகர்க்கு * ஓர்–
வாரணமாய்* அவர் வாதக் கதலிகள் மாய்த்தபிரான் *
ஏரணிகீர்த்தி* இராமானுசமுனி இன்னுரைசேர் *
சீரணி சிந்தையினோம்* சிந்தியோம் இனித் தீவினையே.

5:
நீள வந்து இன்று விதிவகையால்* நினைவொன்றிய நாம் *
மீள வந்து இன்னும் வினை உடம்பொன்றி* விழுந்துழலாது *
ஆளவந்தாரெனவென்று* அருள் தந்து விளங்கிய சீர் *
ஆளவந்தார் அடியோம்* படியோமினி அல்வழக்கே.

6:
காளம் வலம்புரியன்ன* நற்காதல் அடியவர்க்குத் *
தாளம் வழங்கித்* தமிழ்மறை இன்னிசை தந்த வள்ளல் *
மூளும் தவநெறி மூட்டிய* நாதமுனி கழலே *
நாளும் தொழுதெழுவோம்* நமக்கார் நிகர் நானிலத்தே.

7:##
ஆளும் அடைக்கலமென்று எம்மை* அம்புயத்தாள் கணவன் *
தாளிணை சேர்ந்து* எமக்கும் அவை தந்த தகவுடையார் *
மூளுமிருட்கள் விள்ள* முயன்றோதிய மூன்றினுள்ளும் *
நாளும் உகக்க இங்கே* நமக்கோர் விதி வாய்க்கின்றதே. (2)

8:
திருவுடன் வந்த செழுமணிபோல்* திருமாலிதயம் *
மருவிடமென்ன மலரடி சூடும்* வகை பெறுநாம் *
கருவுடன் வந்த கடுவினை ஆற்றில்* விழுந்துழலாது *
அருவுடன் ஐந்தறிவார்* அருள்செய்ய அமைந்தனரே.

9:
அமையா இவையென்னும் ஆசையினால்* அறு மூன்று உலகில் *
சுமையான கல்விகள் சூழவந்தாலும்* தொகை இவை என்று *
இமையா இமையவர் ஏத்திய* எட்டிரண்டு எண்ணிய * நம்
சமயாசிரியர்* சதிர்க்கும் தனி நிலை தந்தனரே.

10:
நிலைதந்த தாரகனாய்* நியமிக்கும் இறைவனுமாய் *
இலதொன்று எனாவகை எல்லாம்* தனதெனும் எந்தையுமாய்த் *
துலை ஒன்று இலை என நின்ற* துழாய் முடியான் உடம்பாய் *
விலையின்றி நாம் அடியோமென்னும்* வேதியர்மெய்ப்பொருளே.

11:
பொருள் ஒன்றென நின்ற* பூமகள் நாதன் அவனடி சேர்ந்து *
அருளொன்றும் அன்பன்* அவன்கொள் உபாயம் அமைந்த பயன் *
மருள் ஒன்றியவினை வல் விலங்கு என்று* இவை ஐந்தறிவார் *
இருள் ஒன்றிலாவகை* எம் மனம் தேற வியம்பினரே.

12:
தேற வியம்பினர்* சித்தும் அசித்தும் இறையுமென *
வேறுபடும் வியன் தத்துவ மூன்றும்* வினையுடம்பில் *
கூறுபடும் கொடு மோகமும்* தானிறையாம் குறிப்பும் *
மாற நினைந்தருளால்* மறை நூல் தந்த வாதியரே.

13:
வாதியர் மன்னு தருக்கச் செருக்கின்* மறைகுலையச் *
சாதுசனங்கள் அடங்க நடுங்க* தனித்தனியே *
ஆதியெனு வகை* ஆரணதேசிகர் சாற்றினர் * நம்–
போதமரும் திருமாதுடன்* நின்ற புராணனையே.

14:
நின்ற புராணன் அடியிணை ஏந்தும்* நெடும்பயனும் *
பொன்றுதலே நிலையென்றிட* பொங்கும் பவக்கடலும் *
நன்றிது தீயிது என்று* நவின்றவர் நல்லருளால் *
வென்று புலன்களை* வீடினை வேண்டும் பெரும்பயனே.

15:
வேண்டும் பெரும் பயன்* வீடென்றறிந்து விதிவகையால் *
நீண்டும் குறுகியும் நிற்கும்* நிலைகளுக்கேற்கும் அன்பர் *
மூண்டு ஒன்றில் மூலவினை மாற்றுதலில்* முகுந்தனடி –
பூண்டன்றி * மற்றோர் புகல் ஒன்றிலையென நின்றனரே.

16:
நின்ற நிலைக்குற நிற்கும் கருமமும்* நேர் மதியால் *
நன்றென நாடிய ஞானமும்* நல்கும் உட்கண்ணுடையார் *
ஒன்றிய பத்தியும்* ஒன்றுமிலா விரைவார்க்கு அருளால் *
அன்று பயன் தரும்* ஆறும் அறிந்தவர் அந்தணரே.

17:
அந்தணர் அந்தியர்* எல்லையில் நின்ற அனைத்துலகும் *
நொந்தவரே முதலாக* நுடங்கிய அனன்னியராய் *
வந்தடையும் வகை* வன் தகவு ஏந்தி வருந்திய * நம் –
அந்தமிலா ஆதியை* அன்பர் அறிந்து அறிவித்தனரே.

18:
அறிவித்தனர் அன்பர்* ஐயம் பறையும் உபாயமில்லாத் *
துறவித்துனியில்* துணையாம் பரனை வரிக்கும் வகை *
உறவு இத்தனை இன்றி* ஒத்தாரென நின்ற உம்பரை நாம் *
பிறவித்துயர் செகுப்பீர் என்று* இரக்கும் பிழையறவே.

19:
அறவே பரமென்று* அடைக்கலம் வைத்தனர் அன்றுநம்மைப் *
பெறவே கருதிப்* பெருந்தகவுற்ற பிரானடிக் கீழ் *
உறவே இவன் உயிர் காக்கின்ற* ஓர் உயிர் உண்மையை * நீ
மறவேலென* நம்மறை முடிசூடிய மன்னவரே.

20:
மன்னவர் விண்ணவர்* வானோர் இறையொன்றும் வான் கருத்தோர் *
அன்னவர் வேள்வி* அனைத்து முடித்தனர் அன்புடையார்க்கு *
என்ன வரம் தரவென்ற* நம் அத்திகிரித் திருமால் *
முன்னம் வருந்தி* அடைக்கலம் கொண்ட நம் முக்கியரே.

21:
முக்கிய மந்திரம் காட்டிய* மூன்றில் நிலையுடையார் *
தக்கவை அன்றித்* தகாதவை ஒன்றும் தமக்கிசையார் *
இக் கருமங்கள் எமக்குள எண்ணும்* இலக்கணத்தால் *
மிக்க உணர்த்தியர்* மேதினி மேவிய விண்ணவரே.

22:
விண்ணவர் வேண்டி* விலக்கின்றி மேவும் அடிமையெல்லாம் *
மண்ணுலகத்தில்* மகிழ்ந்தடைகின்றனர் * வண்துவரைக் –
கண்ணன் அடைக்கலம் கொள்ள* கடன்கள் கழற்றிய * நம் –
பண்ணமரும்* தமிழ் வேதமறிந்த பகவர்களே.

23:
வேதமறிந்த பகவர்* வியக்க விளங்கிய சீர் *
நாதன் வகுத்த வகை பெறுநாம்* அவன் நல்லடியார்க்கு *
ஆதரம் மிக்க அடிமை இசைந்து* அழியா மறை நூல் *
நீதி நிறுத்த* நிலை குலையா வகை நின்றனமே.

24:
நின்றனம் அன்புடை வானோர்* நிலையில் நிலமளந்தான் *
நன்றிது தீயது இதென்று* நடத்திய நான் மறையால் *
இன்று நமக்கு இரவாதலின்* இம்மதியின் நிலவே *
அன்றி அடிக்கடி* ஆரிருள் தீர்க்க அடியுளதே.

25:
உளதான வல்வினைக்கு* உள்ளம் வெருவி உலகளந்த *
வளர் தாமரையிணை* வன்சரணாக வரித்தவர் தாம் *
களைதானென வெழும்* கன்மம் துறப்பர் துறந்திடிலும் *
இளைதா நிலைசெக* எங்கள் பிரான் அருள் தேன் எழுமே.

26:##
தேனார் கமலத் திருமகள் நாதன்* திகழ்ந்துறையும் *
வானாடு உகந்தவர்* வையத்திருப்பிடம் * வன் தருமக்–
கானார் இமயமும்* கங்கையும் காவிரியும் கடலும் *
நானா நகரமும்* நாகமும் கூடிய நன்னிலமே. (2)

27:
நன்னிலமாமது* நற்பகலாமது நன்னிமித்தம் *
என்னலுமாமது* யாதானுமாம் அங்கடியவர்க்கு *
மின்னிலைமேனி விடும் பயணத்து* விலக்கிலதோர் *
நன்னிலையாம் நடுநாடு வழிக்கு* நடைபெறவே.

28:
நடைபெற அங்கிப் பகலொளி நாள்* உத்தராயணமாண்டு *
இடைவரு காற்று இரவி* இரவின் பதிமின் வருணன் *
குடையுடை வானவர் கோமான்* பிரசாபதி என்றிவரால் *
இடையிடை போகங்களெய்தி* எழிற் பதமேறுவரே.

அதிகார சங்கிரகம்

29:
ஏறி எழிற்பதம்* எல்லா உயிர்க்கும் இதமுகக்கும் *
நாறு துழாய் முடி* நாதனை நண்ணி அடிமையில் நம் *
கூறு கவர்ந்த* குருக்கள் குழாங்கள் குரை கழற்கீழ் *
மாறுதலின்றி* மகிழ்ந்து எழும் போகத்து மன்னுவமே.

30:##
மன்னும் அனைத்து உறவாய்* மருள் மாற்று அருள் ஆழியுமாய்த் *
தன்நினைவால் அனைத்தும்* தரித்து ஓங்கும் தனியிறையாய் *
இன்னமுதத்து அமுதால்* இரங்கும் திருநாரணனே *
மன்னியவன் சரண்* மற்றோர் பற்றின்றி வரிப்பவர்க்கே. (2)

31:
வரிக்கின்றனன் பரன்* யாவரையென்று மறை அதனில் *
விரிக்கின்றதும் குறியொன்றால்* வினையரை ஆதலின் நாம் *
உரைக்கின்ற நன்னெறி* ஓரும் படிகளில் ஓர்ந்து * உலகம்–
தரிக்கின்ற தாரகனார்* தகவால் தரிக்கின்றனமே.

32:
தகவால் தரிக்கின்ற* தன்னடியார்களைத் தன்திறத்தில் *
மிகவாது அறஞ்செயும்* மெய்யருள் வித்தகன் மெய்யுரையின் *
அகவாய் அறிந்தவர்* ஆரண நீதி நெறிகுலைதல் *
உகவாரென* எங்கள் தேசிகர் உண்மை உரைத்தனரே.

33:
உண்மை உரைக்கும் மறைகளில் ஓங்கிய* உத்தமனார் *
வண்மை அளப்பு அரிது ஆதலின்* வந்து கழல் பணிவார் *
தண்மை கிடக்கத்* தரம் அளவு என்ற இயப்பு இலதாம் *
உண்மை உரைத்தனர்* ஓரம் தவிர உயர்ந்தனரே.

34:
உயர்ந்த நங்காவலன் அல்லார்க்கு* உரிமை துறந்து உயிராய் *
மயர்ந்தமை தீர்ந்து* மற்றோர் வழியின்றி அடைக்கலமாய்ப் *
பயந்தவன் நாரணன்* பாதங்கள் சேர்ந்து பழவடியார் *
நயந்த குற்றேவல் எல்லாம்* நாடும் நல் மனு ஓதினமே.

35:
ஓதும் இரண்டை இசைந்து* அருளால் உதவும் திருமால் *
பாதமிரண்டும் சரணெனப் பற்றி* நம் பங்கயத்தாள் *
நாதனை நண்ணி* நலந்திகழ் நாட்டில் அடிமையெல்லாம் *
கோதில் உணர்த்தியுடன்* கொள்ளுமாறு குறித்தனமே.

36:
குறிப்புடன் மேவும் தருமங்களின்றி* அக்கோவலனார் *
வெறித் துளவக் கழல்* மெய் அரண் என்று விரைந்தடைந்து *
பிரித்த வினைத்திரள்* பின் தொடராவகை அப்பெரியோர் *
மறிப்புடை மன்னருள் வாசகத்தால்* மருளற்றனமே.

37:
மருளற்ற தேசிகர்* வான் உகப்பால் இந்த வையமெலாம் *
இருளற்று இறைவன்* இணையடி பூண்டு உய எண்ணுதலால் *
தெருள் உற்ற செந்தொழில்* செல்வம் பெருகிச் சிறந்தவர்பால் *
அருள் உற்ற சிந்தையினால்* அழியா விளக்கேற்றினரே.

38:
ஏற்றி மனத்து எழில் ஞான விளக்கை* இருளனைத்தும் *
மாற்றினவர்க்கு ஒருகைம்மாறு* மாயனும் காணகில்லான் *
போற்றி உகப்பதும்* புந்தியில் கொள்வதும் பொங்குபுகழ் *
சாற்றி வளர்ப்பதும்* சற்று அல்லவோ முன்னம் பெற்றதற்கே.

39:
முன்பெற்ற ஞானமும்* மோகம் துறக்கலும் மூன்றுரையில் *
தன்பற்ற தன்மையும்* தாழ்ந்தவர்க்கு ஈயும் தனித்தகவும் *
மன்பற்றி நின்றவகை* உரைக்கின்ற மறையவர் பால் *
சின்பற்றி என்பயன்* சீரறிவோர்க்கு இவை செப்பினரே.

40:##
செப்பச் செவிக்கமுது என்னத் திகழும்* செழுங்குணத்துத் *
தப்பற்றவர்க்குத்* தாமே உகந்து தரும் தகவால் *
ஒப்பற்ற நான்மறை* உள்ளக் கருத்தில் உறைத்துரைத்த *
முப்பத்திரண்டிவை* முத்தமிழ் சேர்ந்த மொழித்திருவே. (2)

திருவுடன் வந்த செழுமணிபோல்* திருமாலிதயம் *
மருவிடமென்ன மலரடி சூடும்* வகைபெறு நாம் *
கருவுடன் வந்த கடுவினையாற்றில்* விழுந்துழலாது *
அருவுடன் ஐந்தறிவார்* அருள் செய்ய அமைந்தனரே.

41: ##
புருடன் மணிவரமாகப் பொன்ற மூலப் *
பிரகிருதி மறுவாக மான் தண்டாகத் *
தெருள் மருள் வாளுறையாக ஆங்காரங்கள் –
சார்ங்கம் சங்காக* மனம் திகிரியாக *
இருடிகங்கள் ஈரைந்தும் சரங்களாக *
இருபூத மாலை வன மாலையாகக் *
கருடன் உறுவாம் மறையின் பொருளாம் * கண்ணன்–
கரி கிரி மேல் நின்று அனைத்தும் காக்கின்றானே. (2)

42: ##
ஆராத அருளமுதம் பொதிந்தகோயில் *
அம்புயத்தோன் அயோத்தி மன்னற்கு அளித்தகோயில் *
தோலாத தனிவீரன் தொழுத கோயில் *
துணையான வீடணற்குத் துணையாம் கோயில் *
சேராத பயனெல்லாம் சேர்க்கும் கோயில் *
செழுமறையின் முதலெழுத்து சேர்ந்தகோயில் *

அதிகார சங்கிரகம்

தீராத வினையனைத்தும் தீர்க்குங்கோயில்
திருவரங்கம் எனத் திகழும் கோயில் தானே (2)

43: ##
கண்ணன் அடியிணை எமக்குக் காட்டும்வெற்பு *
கடுவினையர் இருவினையும் கடியும்வெற்பு *
திண்ணமிது வீடென்னத் திகழும் வெற்பு *
தெளிந்த பெரும் தீர்த்தங்கள் செறிந்த வெற்பு *
புண்ணியத்தின் புகல் இதெனப் புகழும் வெற்பு *
பொன்னுலகில் போகமெல்லாம் புணர்க்கும் வெற்பு *
விண்ணவரும் மண்ணவரும் விரும்பும் வெற்பு *
வேங்கட வெற்பென விளங்கும் வேதவெற்பே. (2)

44: ##
உத்தம அமர்த் தலம் அமைத்ததோர் –
எழில்தனு * உய்த்த கணையால் *
அத்திர அரக்கன் முடி பத்துமொரு
கொத்தென * உதிர்த்த திறலோன் *
மத்துறு மிகுத்த தயிர் மொய்த்த வெணெய்
வைத்ததுணும் * அத்தனிடமாம்*
அத்திகிரி பத்தர் வினை தொத்தற –
அறுக்கும் * அணி அத்தகிரியே. (2)

45:
எட்டு மாமூர்த்தி எண் கண்ணன்*எண்திக்கெட்டிறை எண்பிரகிருதி *
எட்டு மாவரைகளீன்ற வெண்குணத்தோன்*எட்டெணும் எண் குண மதியோர்க்கு *
எட்டுமா மலர் எண் சித்தி எண் பத்தி*எட்டு யோகாங்கம் எண்செல்வம் *
எட்டு மாகுணம் எட்டெட்டெணும் கலைகள்* எட்டு இரதம் மேலதுவும் எட்டினவே.

46:
ஒண் தொடியாள் திருமகளும் தானுமாகி *
ஒருநினைவால் ஈன்ற உயிரெல்லாமுய்ய *
வண்துவரை நகர்வாழ் வசுதேவர்க்காய் *
மன்னவற்குத் தேர்ப் பாகனாய் நின்ற *
தண் துளவ மலர் மார்பன் தானே சொன்ன *
தனித் தருமம் தானெமக்காய்த் தன்னை என்றும் *
கண்டு களித்து அடி சூட விலக்காய் நின்ற *
கண் புதையல் விளையாட்டைக் கழிக்கின்றானே.

47:
மூண்டாலும் அரியதனின் முயல வேண்டா *
முன்னம் அதில் ஆசை தனை விடுகை திண்மை *
வேண்டாது சரண நெறி வேறோர் கூட்டு *
வேண்டில் அயன் அத்திரம் போல் வெள்கி நிற்கும் *
நீண்டாகும் நிறை மதியோர் நெறியில் கூடா *
நின் தனிமை துணையாக எந்தன் பாதம் –

பூண்டால் * உன் பிழைகளெலாம் பொறுப்பேன் என்ற *
புண்ணியனூர் புகழனைத்தும் புகழுவோமே.

48:
சாதனமும் நற்பயனும் நானேயாவன் *
சாதகனும் என் வசமாய் என்னைப்பற்றும் *
சாதனமும் சரணநெறி அன்று உமக்குச் *
சாதனங்கள் இன்னிலைக்கு ஓர் இடையில் நில்லா *
வேதனை சேர் வேறங்கம் இதனில் வேண்டா *
வேறெல்லாம் நிற்கும் நிலை நானே நிற்பன் *
தூதனுமாம் நாதனுமாம் என்னைப்பற்றிச் *
சோகம் தீர் என உரைத்தான் சூழ்கின்றானே.

49:
தன் நினைவில் விலக்கு இன்றித் தன்னை நண்ணார் *
நினைவனைத்தும் தான் விளைத்தும் விலக்கு நாதன் *
என் நினைவை இப்பவத்தில் இன்று மாற்றி *
இணையடிக் கீழ் அடைக்கலமென்று எம்மைவைத்து *
முன் நினைவால் யாம் முயன்ற வினையால் வந்த *
முனிவு அயர்ந்து முத்திதர முன்னேதோன்றி *
நல் நினைவால் நாம் இசையும் காலம் * இன்றோ –
நாளையோ என்று நகை செய்கின்றானே.

50: ##
பாட்டுக்குரிய பழையவர் மூவரைப்* பண்டொருகால் *
மாட்டுக்கு அருள்தரு மாயன்* மலிந்து வருந்துதலால் *
நாட்டுகிருள் செக* நான்மறை அந்திநடைவிளங்க *
வீட்டுக்கிடைகழிக்கே* வெளிக்காட்டும் அம்மெய்விளக்கே. (2)

51: ## (நடை)
உறுசகடம் உடைய வொரு காலுற்றுணர்ந்தன *
உடன் மருதம் ஒடிய ஒரு போதில் தவழ்ந்தன *
உறி தடவும் அளவில் உரலோடுற்று நின்றன *
உறு நெறியோர் தருமன் விடு தூதுக்கு உகந்தன *

மற நெறியர் முறிய பிருதானத்து வந்தன *
மலர்மகள் கைவருட மலர் போதில் சிவந்தன *
மறுபிறவி அறும் முனிவர் மாலுக் கிசைந்தன *
மனுமுறையில் வருவதோர் விமானத் துறைந்தன *

அறமுடைய விசயன் அமர் தேரில் திகழ்ந்தன *
அடல் உரக படம் மடிய ஆடிக் கடிந்தன *
அறுசமயம் அறிவு அரிய தானத் தமர்ந்தன *
அணிகுருகை நகர் முனிவர் நாவுக்கமைந்தன *

வெறியுடைய துளவமலர் வீறுக்கு அணிந்தன *
விழு கரி ஓர் குமரன் என மேவிச் சிறந்தன *

விறல் அசுரர் படை அடைய வீயத் துரந்தன *
விடல் அரிய பெரிய பெருமாள் மெய்ப் பதங்களே (2)

52:
மறையுரைக்கும் பொருளெல்லாம் மெய்யன்று ஓர்வார் *
மன்னிய கூர் மதியுடையார் வண்குணத்தில் *
குறை உரைக்க நினைவில்லார் குருக்கள் தம்பால் *
கோதற்ற மனம் பெற்றார் கொள்வார் நன்மை *
சிறை வளர்க்கும் சிலமாந்தர் சங்கேதத்தால் *
சிதையாத திண் மதியோர் தெரிந்தது ஓர்வார் *
பொறை நிலத்தின் மிகும் புனிதர் காட்டும் * எங்கள்–
பொன்றாத நன்னெறியில் புகுதுவாரே.

53:
இது வழி இன்னமுது என்றவர்* இன்புலன் வேறிடுவார் *
இதுவழி ஆமல என்றறிவார்* எங்கள் தேசிகரே *
இதுவழி எய்துக என்று* உகப்பால் எம் பிழை பொறுப்பார் *
இது வழியா மறையோர் அருளால்* யாமிசைந்தனமே .

54:
எட்டும் இரண்டும் அறியாத எம்மை* இவையறிவித்து *
எட்ட வொண்ணாத இடம்தரும்* எங்கள் அம் மாதவனார் *
முட்ட வினைத் திரள் மாள* முயன்றிடும் அஞ்சலென்றார் *
கட்டெழில் வாசகத்தால்* கலங்கா நிலை பெற்றனமே.

55: ##
வானுளமர்ந்தவர்க்கும்* வருந்த வரும் இன் நிலைகள் *
தானுளனாய் உகக்கும்* தரம் இங்கு நமக்குளதே *
கூனுள நெஞ்சுகளால்* குற்றமெண்ணி இகழ்ந்திடினும் *
தேனுள பாதமலர்* திருமாலுக்குத் தித்திக்குமே. (2)

56: ##
வெள்ளைப் பரிமுகர் தேசிகராய்* விரகாலடியோம் *
உள்ளத்து எழுதியது ஓலையில் இட்டனம்* யாமிதற்கென் *
கொள்ளத் துணியினும் கோதென்று இகழினும்* கூர்மதியீர் *
எள்ளத்தனையும் உகவாது இகழாது* எம் எழில் மதியே. (2)

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:
சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.